

February 9, 2014

ልብን የሚወጥ ቃል

የሰው ልብ የሰው ህላንተናው ወይም ማንነቱ ነው፡ ልባችን ላይ የሚኖረው ማዘገብ ማንነታችን ላይ ቀጥተኛ ተጽእኖን ያመጣል፡፡ ከወሰኑ ልብ ለወሰኑ የሚወጣውም ነገር ማለጫችን ይሆናል፡፡ በልባችን ላይ የሚሠራው ነገርና ጊዜ የምናጠፋለት ነገር ወይም ድርጊታችንን በሚባይ ይወስነዋል፡፡ ልባችን እና አንደበታችንም በተግባር ደረጃ የተገናኙ ናቸው፡፡ አዘወትረን የምንተነፍሰው ወይም የምናገረው ልባችንን በዋናነት የያዘው ነገር ነው ምሳሌ 16፡23 ላይ <<የጠቢብ ልብ አፋን ያስተምራል>> ይላልና፡፡

ልባችን ላይ ያለውን የሚሠራው ዘር (ምንም አይነት ይሁን) ወሰኑን እየለወጠው ስለሚመጣ የቃላት አሚራቸንን አስተሳሰባችንንና ከሰዎች ጋር ያለንን ግንኙነታችንን በእጅጉ ይቀይራል፡፡ ስለዚህ በወይም ነገሮች ላይ በሀይል ከሚጫኑ ይልቅ በልባችን ላይ ለምንዘራው ዘር ልንጠቅቅ ይገባል፡፡ ለዚህ ነው ምሳሌ 4፡23 ላይ <<አጥብቀህ ልብህን ጠብቅ የህይወት መጫካ ከእርሱ ነውና>> የሚለን፡፡ አጥብቀን ልባችንን የምንጠቅቀበት ዋና ማንኛውም በልባችን ላይ የእግዚአብሔርን ቃል በመዘራት፣ በማጥፋት እና በሚሰላሰል ነው፡፡ ከዚህ ሀሳብ ጋር የሚመጣ ሀሳብ ያለው ዘዳ 11፡18 ሲሆን ቃሉ ጠንከር ያለ ጥረትን እንደሚጠይቅም ያሳያል፡፡ ቃሉ እንዲህ ይነበባል፡-

<<እንግዲህ እነዚህን ቃላት በልባችሁና በነፍሳችሁ አኩሩ፤ እነርሱንም ለምልከት በእጃችሁ ላይ እስሩአቸው፤ በዓይኖቻችሁም መካከል እንደ ክታብ ይሁኑ፡፡ >>

ቃሉን በነፍሳችን ወስጥ እንዲኖር የምናደርግባቸው ማንኛውም ሀላት ናቸው፡፡ የሚገኘው ማንኛውም ቃሉን ያለሚሰለስ ማጥፋትና ሚሰላሰል ሲሆን ሀላተኛው ማንኛውም ቃሉን በተግባር በኩሮአችን መለማጭ ነው፡፡ እነዚህን ሀላት ነገሮች ሳናቋርጥ ስናደርግ ህይወትን የሚወጠው ቃል በሚረሳን ሁኔታ በልባችን ላይ ይታተማል፡፡

ዘዳግም ላይ ካለው ቃል ጋር የሚጠሰል ቃል መዘ 119፡11 ላይ እናገኛለን፡፡ ይህም ቃል እንዲህ ይላል፡-

<<አንተን እንዳልበድል ቃልህን በልቤ ሰወርሁ>>

አዎ እርሱን ላለመገደል ባለቀ ሰአት ማራገጥ ሳይሆን አስቀድሞ ቃሉን በልብ መሰወር ነው፡፡ <<መሰወር>> የሚለው ቃል በወሰኑ ጥራትም አግኝቶ የተሞላደን፣ የገባንን፣ የራሳችን ያደረግነውን ቃል ወይም ሬማ የሆነ ልንን ቃል ያመለክታል፡፡ በጥሩ ሁኔታ ያጠናከረና ጊዜ ሰጥተን ያሰላሰልነውን ቃል ብቻ ነው በወሰኑ መሰወር የምንችለው፡፡ ቃሉን የምንሰወረውም ገና ቃሉን ሳናስተውል ባለበት ሁኔታ ላይ ሆነን ሳለን ከአእምሮአችን ላይ የሚጠቅ ሌባ ስላለ ነው፡፡ በአእምሮአችን ያላስተዋልነው ቃልም ወደ ልባችን አይገባም፤ በሩ አእምሮአችን ነው፡፡ እንዲህ በወሰኑ የተሰወሩ ቃላት በልባችን ሲበዘልን ጌታን የምናሳዘንበት እና የምንበድልበት ማጠቃለያ እያነሰ እና እርሱ በህይወታችን እየከበረ ይመጣል፡፡ በሌላ አገላለጽ እየተለየን እየተለወጥንና እርሱን እየመለከን እንሄዳለን ማለት ነው፡፡

ጽሁፍ ቅዱስ በተለያዩ ቦታ ልባችን ላይ ትልቅ ጥንቃቄ ማረጋገጥ እንዳለብን ይናገራል፡፡ ኤር 17: 9 ላይ <<የሰው ልብ ከሁሉ ይልቅ ተንኮለኛ እጅግም ክፉ ነው ማንስ ያወቀዋል?>> በግላት የልባችንን ማንነት በግርም ሁኔታ ይነግረናል፡፡ የግርም ነው፡፡ የልባችንን የክፋት ማጠና ስፋት እግዚአብሔር እንጂ እኛ በፍጹም አናወቀውም፡፡ ከዚህም የተነሳ ነው በእራሳችን ላይ ምንም ማሳሰቢያ የሌለብን፡፡ ይህ ቃል ምን ያህል የጌታ ረድኤት እና ጥበብ በህይወታችን እንደሚሰፈልገንም ያሳያል፡፡ ስለዚህ ቃል በእንግሊዝኛ ጽሁፍ ቅዱሶች ላይ ጠንካራ ያሉ ሀሳቦችን አይቻለሁ፡፡ እንዲህ እተነትንዋለሁ፡፡ ልባችን፡ -

- Deceitful of all things:-እጅግ አሳች/አደገኛ አሳሳች(መዝ 95:10 ያንቡ)
- Desperately wicked : -ለክፋት የሚመለስ/ለክፋት የተሰጠ

አዎ የሰው ልብ ማንም አያወቀውም፡፡ ይህንን ለክፋት የተሰጠ ማንነት መላው የሚቻል የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው፡፡ ሌሎች ምንጮች ታይታዊ ወይም ውጫ እንጂ ዘለቄታዊ ለውጥን በፍጹም አይሰጡም፡፡ ስለዚህ ነው እራሳችንን እንደ ህመዛኛ አይተንና አምነን ወደዚህ የሚሰጡ ሁሉ ምንጭ ማጣት የሚገባን፡፡ በግራም 7: 21-23 እንደምናየው ከሰው ልብ ብዙ የሚረከስ እና ብዙ ግንኙነታዊ እና ማህበራዊ ቀውስ የሚጣጡ ነገሮች ይወጣሉ፡፡ ስንዘረዝራቸው፡ -

<<ክፉ ሀሳብ፣ ዝመቱ፣ መሰረቅ፣ መገደል፣ ምንዝርነት፣ መገደት፣ ክፋት፣ ተንኮል፣ መራራት፣ ምቅኘት፣ ስድብ፣ ትዕቢትና ስንፍና >>

እነዚህ ሁሉ ከልባችን ይወጣሉ፡፡ እጅግ አስፈሪ ነው፡፡ ለዚህ ነው ከላይ ኤር 17 ላይ በተጠቀሰው ቃል ላይ <<የሰው ልብ ከሁሉ ይልቅ ተንኮለኛ እጅግም ክፉ ነው ማንስ ያወቀዋል?>> በግላት የሚገረወ፡፡ <<ክፉ ሀሳብ>> የሚለው ቃል በተለይ ስፋ ያለ ሀሳብ የያዘ ቃል ሲሆን ብዙ ክፉ ነገሮችን የሚሰጡ ዝንባሌዎች እንዳሉን ይጠቁማል፡፡ ለዚህ ነው ሀዋርያው ጳውሎስ በሮሜ 7: 24 ላይ <<እኔ ምንኛ ጎስቋላ ሰው ነኝ፤ ለዚህ ሞት ከተሰጠ ሰውነት ማን ያደነኛል? ብሎ ጠይቆ በሚሉት መላከር ቁጥር 25 ላይ ማቅነህም ያስቀምጣል፤ እንዲህ በግላት <<በአያ ሰሰ ክርስቶስ በጌታችን ለእግዚአብሔር ምስጋና ይህን>> አዎ ማቅነህው አንድ ነገር ብቻ ነው <<የህይወት መፈስ ህግ>> (ሮሜ 8: 2) !!

አዎ የእግዚአብሔር መፈስ ካልረዳን በስተቀር ከዚህ አሳዛኝ የልብ ክፉ ዝንባሌ ማላጥ አንችልም፡፡ አንድ ነገር ብቻ ነው ማረጋገጥ ያለብን፡፡ ለለውጥ ህይወት አቅራቢነትና ጥበብ ላለው ለመፈስ ቅዱስ ማላ በማላ እራሳችንን መሰጠት ነው፡፡ ኤፌ 3: 20 ላይ <<በእኛ እንደሚሰራው ህይወት ማጠና ከምንለምው ወይም ከምናሰበው ሁሉ ይልቅ አብልጦ ሊያደርግ ለሚችለው >> እንደሚል ለአስራሩ መቆየትና ለምሳሌ እሺ ማላት ነው የሚቀጥን፡፡ ያኔ በወሰኛችን አስደናቂ የሚሆን ስራ ይሰራል፡፡ ከዚያም ቀደም ያቃቱንን ነገሮች <<በእርሱ>> እየቻልናቸው በማረም በሀሴት እንሞላለን፡፡ ክርስቶስን ከሌሎች ህይወቶችም ልዩ የሚደርገውም ይህ ነው፡፡

የልባችንን ምንነት በመፈስ ማላት ልናደርገው የሚገባንን ጥንቃቄ እና የምንወስዳቸውን እርምጃዎች በግባ ይወስኑታል፡፡ ዮሀ 8: 31 ያሜትን አይሁዶች አያሰሰ እንዲህ ነው ያላቸው፡ -

<<እናንተ በቃሌ ብትኖሩ በእውነት ደቀ መዛሙሪት ናችሁ፤ እውነትንም ታወቃላችሁ እውነትም ታወቃላችሁ እውነትም አርነት ያወጣችኋል>>

አዎ ይህ መፈስ የሆነው ቃል ልባችን ወስጥ በተዘረዘረ ስፍራ ባገኘው ልክ ነጻነታችን እየጨየ እና እየተለቀቅን እንሄዳለን፡፡ በህይወታችንም ብዙ መፈሳሳዊ ፍሬዎች መታየታቸው የሚቀር ይሆናል፡፡ የወሰኛችን ነጻነታችንና መፈሳሳዊ ፍሬዎች ከቃሉ ጋር የምናደርገው የቁርኝት ማጠና ወጠቶች ማሰቻው ለሰጠበት ይገባል ማለቱ ነው፡፡

ልባችን ላይ ያለሚለስ የሚገራው መፈሰ የሆነው ቃል የልባችንን አይን ስለሚያበራው መፈሰሳዊውን አለምና ማንነታችን በሚባ
እያወቅን እንመጣለን። ከምን አይነት ጉድም ቃሉ እያወጣን እንደሆነም በሚባ እንረዳለን። ኤፌ. 1: 15-19 ይህንን ሀሳብ
በግሩም ሁኔታ ይገልጻል። እንዲህ ይነበባል፡ -

<<የክብር አባት የጌታችን የአያሱስ ክርስቶስ አምላክ እርሱን በማወቅ የጥበብና የመላጥን መፈሰ እንዲሰጣችሁ
አለምናለሁ። ይህም የልባችሁ አይኖች ሲበሩ የመገራቱ ተስፋ ምን እንዲሆን በቅዳሳን ዘንድ ያለው የርስት ክብር ባለጠየነት
ምን እንዲሆን ለምናምንም ከሁሉ የሚልጥ የሀይሉ ታላቅነት ምን እንዲሆን ታወቁ ዘንድ ነው። >>

ይህ ቃል እጅግ ድንቅ ሀሳብ የያዘ ቃል ነው። <<እርሱን በማወቅ>> የሚለው ሀረግ ስለ ቀለም እውቀት አይደለም
የሚገረወው። በጸሎትና መፈሰ ከሆነው ቃል ጋር በሚኖረን ህብረት ስለምናገኘው የክርስቶስ እውቀት ነው
የሚገረወው። በእንግሊዝኛው <<relational knowledge>> ይሉታል። ስለዚህ በሂደት ባስቀምጥኛለን፡ -

- ክርስቶስን በማወቅ (deeper relational intimacy) -----> የጥበብና የመላጥ መፈሰ-----
----> የልባችን አይኖች መባራት

የልባችን አይኖች ሲበሩ ምርጫዎቻችን፣ የሀይወት ምልክቶቻችን፣ ድርጊታችን እና ግንኙነታችን በሚባ ሁኔታ ይቀየራሉ። ክፉ
ዝንባሌዎቻችን በመልካም ነገሮች እየተዋጡ ይመጣሉ። ከዚህ የተነሳ ሕይወታችን እውነተኛ ትርጉም ያገኛል። ለምን
እንደምናገኝ፣ ለምን ጉዳይ ቅድሚያ መስጠት እንዳለብን እና የትኛው ነገር ዋናው የልባችንን ክፍል መኖር እንዳለበት በሚባ
እንገነዘባለን። ከዚህም የተነሳ በኮሮኦችን ስራ መፍታት እና በአልባሌ ነገሮች ጊዜን ማጠካን የሚሉ ነገር
ያበቃላቸዋል። በሕይወታችንም እውነተኛ እርካታን እናገኛለን። ስለዚህ እንደ እግዚአብሔር ሀሳብ የሆነ የልብ ለወጥ በማምጣት
የፍሬ ሰዎች እንድንሆን ሊቃኑ ያልተከፋፈሉ ልብን እንስጥ!!

በቀለ በላቸው(ዶ/ር)
240-330-5004
beke_abay@yahoo.com

